

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 30.

Z KRAKOWA DNIA 12 KWIETNIA 1820 ROKU WE SRODE

Z Petersburga d. 9 Marca d. k.

Przybyli tu Jenerał piechoty Rzym-
ski - Korsaków, Woiczny Gubernator Li-
tewski i Jenerał piechoty Hrabia Lange-
ron, Woiczny Gubernator Chersoński,

Margrabia Pauluzi, Rygski Gubernator
Woiczny, z okoliczności rozpoczynają-
jącego się seymu ziemskiego, dnia 15 Lu-
tego przybył do N tawy, a w dniach na-
stępnych zwiedzał sądownictwa i inne u-
r.ędy.

Z Wilna d. 17 Marca d. k.

W Krzemieńcu zebrano już na wysta-
wienie nagrobku Alojzemu Felińskiemu
przeszło 700 rubli srebrnych. Przyłożył
się do niej najwięcej Hrabia Gustaw
Olizar, który wszystkie pozostałe po Fe-
lińskim rękopisma, swym kosztem na-
rzecz wdowy przyrzekł wydrukować.

Z Rygi d. 10 Marca d. k.

Dnia 12 b. m. we wszystkich kościo-
łach kraju będzie ogłoszona wolność chło-
pów, tak, iak się tu w Rydze dopełniło
d. 6 Stycznia, a potem wyjątki ustawy w
języku Estenskim i Łotyjskim chłopom
się rozdada. W każdym kościele patry-

monialnym i dóbr miasta Rygi będą się
znaydowali członkowie naszej rady. To
sprawi ciekawy skutek: gdyż wiadomo,
że przed laty bardzo wysokiego poważ-
nia głosy za całkowitem uwolnieniem
chłopów w radzie się tey podniosły, a
gromady zostające pod łagodnym rządem
w posiadłościach miasta, oddawna się
dobrym bytem odznaczają.

Z Paryża d. 25 Marca.

Pisma tutejsze zawierają następująco
z Hiszpanii doniesienia:

Wiadomo, że Jenerał Freyre pod d.
15 Stycznia z głównej swieicy kwatery
Sewilli pisał do Pułkownika Quiroga, na-
czelnego Wodza woyska narodowego
na wyspie Leon, w którym go wzywał,
aby odstąpił ed politycznego swojego za-
wrotu głowy, wrocil do woyska Królew-
skiego, przyrzekając mu przebaczenie i
znakomity urząd. Na co Quiroga tak od-
pisał:

*Z Głównej kwatery S. Fer-
nando d. 15 Lutego.*

Jenerale! Pisząc bezwstydnay swoy
list zapomniales pewnie, że piszeż do Wo-

dza wolnych Hiszpanów, do męża, który przed 14 dniami zaprzysiągł w oczach świata żyć wolno lub umrzeć. List W Pana jest doskonałym wzorem bezwystydności i złości, i nazawsze będzie dla W Pana zakatem. Odkrywa on głupstwo i sromotne przymioty pomocników W Pana. Jakże W Pan mogłeś się poważić proponowania mi zdradzenia moich współziomków, którzy swoje życie, swoją wolność i dobro oyczyzny w moje złożyli ręce! Wzdrygam się na zasadę, która wylęgnąć się mogła w sercu Hiszpana. Jenerale! takowa zdrada zaledwo pomieścić się może w głowie najniewdzięczniejszego człowieka, ale nie w sercu pierwszego obywatela Hiszpańskiego. Biorąc w rękę pióro, dla znieważenia mnie, dałeś mi powód do pogardzenia Tobą; lecz chcę Cię tylko ukarać, dla stania Ci się użytecznym. Wzywam przeto W Pana w imieniu ojców oyczyzny, w imieniu wszystkich prawdziwych Hiszpanów i w imieniu moim do przyłączenia się do sprawy oyczyzny i porzucenia naczelnego dowództwa wojska Królewskiego, które zaledwo przystałoby jakiemu Szwaycarowi. W przypadku takowym przyrzekam wstawić się za W Panem do Rządu (Stanów) który zapominając swych obowiązków zdradziłeś, przez wzgląd na dawniejsze W Pana usługi. Pozdrawiam Cię, Jenerale! Otworz Twoje uszy prawdzie i nancz się, że małe wojsko pod moimi rozkazami żywe jest przekonane, że potęmność temu wieniec nieśmiertelności na grobie złoży, który za kray swoy umrze.

Antoni Quiroga.

Tenże Wodź wydał do narodu Hiszpańskiego następującą odezwę:

Zołnierze wojska Hiszpańskiego, którzy na początku roku stanęli w sprawie Oyczyzny, mają za powinność wytłomaczyć się przed nią z tego co ich powodowało, co zdziałali dotąd, co czują i czego się spodziewają. — Nie będą tu przypominać narodowi starożytney jego chwwały, jest ona zapisaną w dziejach, a Hiszpanie dzisiejsi, iakkolwiek niepodobni swym przodkom, z chlubą zawsze zapatrują się na pomniki dawney sławy. — Sławna była u świata Oyczyzna Pelegiuszów, Alfonsów, Fernandów, Gonzalwów i Cydów; pyszniła się chwałą swych bohaterów krajina nazyźniejsza w Europie, nie mając nic do zazdrosczenia innym narodom; sama dla wielu była wzorem i sama celem zazdrości. — Niezwyęiężonych w boiach, szlachetnych i uprzemych w pokoju Hiszpanów znamionowały dowcip, zdatność, wyższa bystrość gieniuszu, i czucie honoru w ich sercach głęboko wyryte. — Cóż więc, to Państwo niegdyś pierwsze w Europie, straciło od trzech wieków do rzędu Państw podwładnych? Cóż, w samey prawie chwili wygórowaney potęgi, poczęło niedośćnić naród, który niegdyś Włochom, Niderlandom, brzegom Afryki i obszernym a bogatym Ameryki prowincyem rozkazywał; cóż, przemysł, kunszt i nauki wprawilo w otrętliwość? cóż skaziło głęboko charakter narodowy? — Hiszpanie! nie trudna jest odpowiedź. Odkąd raz naród stanie się własnością jednego człowieka, już ciągle na nikczemnienie jest skazany; miłość kraiu i uczucia chwwały, ustąpią tam miejsca z b egom w poświęcaniu się samey wielkości Panującego; zdrada, podstępny intryga i podle widoki otoczą iakby iakie złe gieniusze tron dy-

spotycznego Monarchy. Więcey niż in-
 zy naród klęsk tych Hiszpania doznała,
 odtąd iak Ferdynand V. począł kuć iey
 kaydany. Panujący z domu Austriac-
 kiego silili się na wzniesienie systematu
 despotyzmu, którego tak dobrze znamy
 skutki. Odtąd ludy przestały być liczone
 w rachubach politycznych, a obrońcy
 praw ich, znikli z reprezentantami naro-
 dowemi; odtąd pochlebiać namiętnościom
 panujących i nadymać ich wyobrażeniem
 swey wszechmości, stało się głównym
 celem dzieł gieniuszu; odtąd spuszczo
 zupełnie z uwagi i prawa człowieka i
 szczęście ludów, i energią co tworzy moc
 Państw, cnoty co im szczęśliwość i chwałę
 zapewniają. — Nagróżo naród wielkim i go-
 dnym okazał się swego imienia, kiedy ten co
 prawa Europie dawał, podstępnych na
 wiarzmięto go użył sprężyn; nie przy-
 tłumity iednak narodowego g osu w Hiszpa-
 nii woyska co niesły postrach w inne kraie;
 lekkemi zdały się wszystkie ofiary tey
 niesychaney wojny, kiedy szło o pom-
 szczenie znieważoney czci narodowej.
 Iecz nie dość było zwalczyć zewnątrz-
 nych nieprzyjaciół: chciał naród zgładzić
 wewnętrznych jeszcze straszniejszych, i
 stworzył rząd któryby mu prawa osobi-
 ste i własność zapewniał. — W obliczu
 nieprzyjacielskich bagnatów, Konstytucya
 zaprzysiężoną została. Znikły bagnety
 z ziemi naszej, a nieprzyjaciel uyrzał
 koniec swoiey władzy i swych triumfów.
 — Iecz iakąż korzyść lud odniósł z ty-
 lu ofiar i takiego poświęcenia się? W
 cóż się obróciła budowa, co miała trwać
 wiecznie, a której węgielny kamień pra-
 wo położyło? — Oto Król co narodowi
 naywięcey był winien, pierwszą próbę

swey mocy w obaleniu iey okazał. Oy-
 cowie oyczyzny co wzniesli byli tę budo-
 wę, ze zbrodniarzami porównani, kochać
 i pragnąć rządu korzystnego dla Hiszpanii
 stało się zbrodnią zdrady kraju. Ode-
 pchnięte przez rozum ludzki ustanowienia,
 te same co ostatnie wtargnienie sprowa-
 dzały, przywołano z nową wściekłością
 i znowu obłudą rozwiano. Wymysłono
 dotąd nieznaną w Europie zbrodnię,
 zbrodnię niechęci ku osobie Królewskiej;
 tych co naylepiey oyczyznie się zasłuży-
 li, wygania, i więzienia stały się nagro-
 dą; przestrach ogarnął serca otwarte dla
 natchnień chwały; a duch wolności co
 życie Państwom nadać, uleciał przed za-
 raźliwym technieniem niewoli, co śmierć
 moralną gdziekolwiek się czuć dać, roz-
 nosi. — Nie! nigdy okrutniey naród nie-
 był znieważonym, nigdy rządonym do-
 wolniey. Hiszpania w tych okolicznościach
 dała przykład cierpliwości który zdziwił
 Europę. Ci co zaciętość iey przeciw Fran-
 cyi, skutkiem zabobonu być mienili, o-
 trzymali wtenczas górę nad temi, co
 przyznawali iey salachetnieysze uczucia.
 Bo i iakichże nie dozwalała posądzeń o-
 wa niestychana obojętność. Z iakimże
 pośpiechem ulecił znowu naród, co się
 już był tak świetnie podźwignął? Jakże
 dopuścił wywrócić ową budowę, którą
 przez tyle krwi był utwierdził, tylą tru-
 dami skupił? Jakże poddał znowu kark
 pod iarzmo, gdy na zrzucenie iego tyle
 się wysilił? — Hiszpanie! ta strasna wi-
 na wtrąciła was w niewolą, ta was do
 zguby przywiedzie, jeżeli się nieockniecie.
 Będzie wam wystawiał smutny obraz iey
 skutków? macie go sami przed oczyma.
 Rogóż boleśnie niedetyka słabość rządu

bez zasad i charakteru, pod którym naród jest niczem w polityczney wadze Europy? Kokoż nie oburzyło zepsucie tego służalców, zbrodnicze nadużycie piastujących władzę, widok Hiszpanii zmienionej w stolicę kradzieży i łupieństw, gdzie ten co zdiera najwięcej i jedynie jest ceniony? Czyiegoż serca nieściskały smutkiem obrazy klęsk publicznych, nieuprawne pola, handel zatamowany, otrętwiały przemysł, bezwładne prawa, rozwięzłość bezkarna, zgwałcone bezpieczeństwo publiczne, tryumfujący donosiciele i nędza straszne zepsucie ciągnąca za sobą? — Rozdzierała te klęski serca prawdziwych synów Ojczyzny. Szlachetni Hiszpanie, co dla odwrócenia ich otwarcie głos podnieśli, padli ofiarą przewrotności i siły zbrojney; siła, która jest biczem narodów, jeżeli narody są w niewoli. Męki i wygnania, były owocem ich bohaterzkich usiłowań, wzrastała z nędzą niechęć; płakały serca prawych godnych obrońców a imiona ich z usiesieniem i ciężą powtarzano. — Smutny los tych ofiar nie zatrwożył przecie wojska narodowego; stanęło śmiało w zawedzie oznaczonym już tyłą upadkami na widok nieszczęść ojczyzny zrobito postanowienie: lub wyrwać się z niedoli, albo zginąć dla niej. Przywrócić władzę prawom, a narodowi władzę stanowienia w swych sprawach, te były jego jedyne podobki. Pierwszym krokiem jego w tym zamiarze, było ogłoszenie Konstytucyi polityczney monarchii Hiszpańskiej, tej księgi drogiej każdemu co chce panowania sprawiedliwości; wszystkie inne jego działania kierowane były podług tej świętey ustawy. — Chwały i męstwa zna-

mionującego to wojsko, nie skazyły żadne gwalty ni bezprawia; szanowana własność, zachowana spokojność publiczna przez karność najściślejszą, a po sercach Hiszpańskich należało spodziewać się uszanowania dla ustanowiczeń religijnych; wojsko samo takie tylko zmiany poniosło, jakie koniecznie dla jego organizacyi były potrzebne. Podpory i tarczojeczyzny, żołnierzenie są prawodawcami; dzielność, energią i krew swoją poświęcają szlachetney dumie ulegania prawom opartym na sprawiedliwości i rozumie. — Mężny, wspaniały i wielki narodzi! Narodzie, który przeznaczenie do przodkowania światu powołano, złóż się z swemi dziećmi, rzuć pierwsze zasady ustaw co kiedyś twą wielkość i pomysłowość stanowić będą, osmiel się użyć praw swoich i przywróć samemu sobie to coś tak uroczyście zaprzysiągł. Bez praw niemasz narodu, bez praw stanowionych przez jego reprezentantów, nie masz wolności cywilney; tego to najwyższego dobra jakim Obywatel cieszyć się może. Zbieraj dziś owoce oświecenia i doświadczenia wieków. Day wielkie widowisko światu, który oczekuje go po narodzie co ruch Europie udzielił. — Niech nie będzie powiedziano, że otrętwiałość jest żywiołem twoim, a więzy niewoli same ci przystoiają. Złącz się z synami, co wzdychaiają tylko do najwyższego zaszczytu skruszenia tych więzów. Oręż i krew ich do ciebie należą; tysiące dionie czekaią tylko twego skinięcia. Jakież masz jeszcze nadzieie? Jakież cię przeszkody zatrzymuią? któż oprze się woli narodu całego? Hiszpanie! jeżeli z tej pory korzystać nie będziecie, jeżeli nie

uczucie ile drogi jest ten promyk szczęścia co dla was świtać zaczyna, nie wadychajcie już, nie użalajcie się więcej; niezdziwienie wasze będą zasłużone. Łzy wasze nie obudzą niczyjej litości; gdyby przez niedołężność waszą w tak szlachetnem przedsięwzięciu ulegnąć nam przyszło, chlubnem będzie zawsze dla nas żeśmy zaczęli. Jakikolwiek los nas spotka, będzie on godnym zazdrości u tych nawet, których już tchuienie zepsucia dosięgło, a którzy w niestawie swojej, nie ujdą przed ścigającą ich wieczną zgrzyzotą.

Antoni Qutroga.

Prywatny list z Madrytu pod d. 9 Marca wyraża: Jakże nadwytwarznie zmieniło się tu wszystko od przyjęcia przez Króla konstytucyi. O godzinie 11 w wieczno wiedziano tylko w niektórych miejscach o tem, ale nazajutrz rano rozeszła się ta wiadomość błyskawicą, i nim wyrok Królewski ogłoszony został, napelnione ulice były ludźmi, którzy ściskali się nawzajem i wieszowali sobie szczęścia. Niezliczone tłumy ludu zebrały się przed pałacem Królewskim, na którego ganku pokazał się Król, i powitany będąc błogosławieństwem ludu, widział z ukontentowania lzy płynące. Około godziny 4 z południa otworzone zostały w obecności Jenerała Ballesteros z rozkazu Króla więzienia za polityczne mniemania i inkwizycyi. Wszystko nastąpiło w największym porządku. Widziałem jednego z więźniów uwiecznionego przez lud palmami przy nieustających okrzykach: Niech żyje konstytucya! Niech żyje Król! Widziałem razem zmieszane kupy officerów i żołnierzy, którzy

się nawzajem ściskali, nie zapominając o karności służby. Zagraniczni Postowie przypatrywali się z zadziwieniem umiarkowaniu ludu tutejszego, i w wieczor pod czas oświecenia miasta przechodzili się piechotą po ulicach, dla bycia świadkami tak rozrzewniających scen. Co za chwala dla naszego narodu, który okazał się mężkim i szlachetnym!

Z Madrytu d. 13 Marca.

Tymczasowa junta pod d. 10 b. m. wydała odezwę do mieszkańców Madrytu, w której między innymi wyraża: — Herolczeni Mieszkańcy Madrytu! W wielkich zdarzeniach narodów nic bardziej nie oznacza cnotliwego ludu, jak zachowanie porządku w pośród burzliwych poruszeń, jak posłuszeństwo władzom w chwili politycznych odmian, jak uszanowanie, wierność i wdzięczność do Monarchy skore przyjął odpowiadające powszechney woli i uszczęśliwiający naród urządzenie. Oto są rysy wielkości, które zdobyła dnia 8 i 9 Marca; zajmą one znakomite miejsce w rocznikach oczyszczonych i ściągną na siebie podziwienie całej Europy. Mieszkańcy Madrytu! Przy wielkim przedsięwzięciu zaprowadzenia w porozumieniu z Królem porządku konstytucyynego, zaleca wam junta zachowanie daley tych cnot, które wam u wszystkich ludów świata sławę czynią. Wspierajcie Monarchę w przedsięwzięciu, którego uskuteczczenie potrzebuje czasu. Okazujcie zawsze największe uszanowanie dla tronu i świętej osoby Króla. Odrzucajcie nieufność względem zamiarów Rządu, którą wam przewrotni ludzie poddawać mogą; nie uwodźcie się bojaźnią i trwogą! Król, który w niewielu chwilach tak olbrzymie poczynił

kroki do zaprowadzenia konstytucyi, nie jest już wstanie wstecznie postąpić; ręczą zato jego wierność, znana rzetelność, szczery i wzgląd na siebie samego. Bądźcie mocno przekonani, iż nadejdzie dzień szczęśliwy, w którym zbierze się Reprezentacya narodowa, owa nieprzetłumana tarca tronu, i w którym J. K. M. z uroczystością, która wysokiej jego powadze przystoi, potwierdzi wykonaną tymczasowo na konstytucyją przysięgę. Szczęśliwy ten dzień wyniesie Monarchę naszego na najszczęśliwszego i najsilniejszego z Królów, a naród do stopnia, który mu jego cnoty i bohaterski umysł zjednają. Postępując więc w porządku i spokojności, zobaczy Europa, iż jesteśmy ludem, który postępując drogą cnoty, dostrąpił wolności. — W Madrycie d. 10 Marca 1820. (Podp.) F. Ballesteros, Viceprezes, &c.

Oto jest przysięga, którą Król z mocy konstytucyi przed Stanami ma wykonać: — N. Z. Bożej łaski i przez konstytucyją Monarchii Hiszpańskiej Król Hiszpanii, poprzysięgam w obliczu Boga i na Świętą Ewangelią, że utrzymywać będę Rzymsko - Katolicko - Apostolską - Religiją i oney bronic, nie dopuszczając żadney inney w Królestwie; że polityczną konstytucyją i ustawy Monarchii utrzymywać będę i utrzymywać każę, i że we wszystkim, co czynić będę, żadnego innego widoku mieć nie będę iak tylko dobro kraju na celu; że żadney części Królestwa nie odstąpię, ani nie sprzedam; że żadnych dostarczeń bądź w pieniądzach, bądź w zbożu lub innych potrzebach wymagać nie będę iak tylko na mocy uchwały Stanów; że nie zaymę niczyjey własności, a przed wszy-

stkiem szanować będę polityczną narodu i każdego pojedynczego człowieka wolność; a gdybym całkowicie lub w części przeciw tey przysiędze działał, nie ma mi być czynione posłuszeństwo, i wszystko coby się iey sprzeciwiało ma być zanieważane uważane. Tak mi Boże dopomóż, i w przypadku przestąpienia uczyni mnie odpowiedzialnym.

Drugi list z Madrytu d. 14 Marca.

Kanonik Marina, autor szacowney historyi dawnych Stanów, przywołany z wygnania spowiedka kiem Królewskim mianowany został. — Jezuita w krotce wynieść się muszą z Hiszpanii. Ciż i członki Inkwizycyi wszystko czynili dla odwrócenia szkodliwej im rewolucyi; lecz nadaremnie. — Poczta tuteysza zatrzymała przez jeden dzień wszystkie listy, donoszące prowincyiom o zaszley tu odmianie; lecz wyszedł zaraz rozkaz, aby żadne więcey listy nie były zatrzymywane. — D. 9 obchodzone były imieniny Infanta Don Francesco, a d. 10 była u Dworu z powodu przyięcia konstytucyi wielka gala. — Jenerał porucznik Valpairoso mianowany został kapitanem gwardyi przyboczney Królewskiej, na miejscu Xcia Alagon, który odjechał do Walencyi — Xze Rubianes, Grand Hiszpański, który mianowany został politycznym Naczelnikiem czyli Gubernatorem prowincyi Madryckey, podziękował w imieniu Króla mieszkańcom stolicy za chwalebne zachowanie porządku. — Król okazuje się gorliwie do konstytucyi przywiązany. — W poselstwach naszych zayść także mają zmianę, i Fernan Nunez nie utrzyma się na poselstwie w Paryżu. — Wieść iakoby wptyw Agielski przyłożył się do zaszley u nas

rewolucyi, nie zasługuje na wiarę. — Xże San Fernando wydał d. 11 b. m. okólny list do tutejszych zagranicznych Posłów, donosząc im, że Król d. 9 przyjął konstytucyją Stanów. — Zniesione tu dotychczasowe rady i trybunały wynosity do 300 członków. Rada inkwizycyi liczyła 36, a dawna rada Kastyljska 47. — Wszelkie gatunki zboża, owoców, wino i likwory mogą tu teraz bydź bez opłaty wprowadzane. — Wszyscy piszący, których krępowało dotąd ścieśnienie druku, udawać się mogą do cenzurowey junty, która składa się z poważnych mężów. — Wszytko idzie teraz w Hiszpanii po konstytucyjnemu; nawet płęć piękna nos kapelusze, wstążki, i t. d. w narodowych kolorach. Pasemownicy sprzedają bardzo wiele narodowych trzech kolorowych kokard, które są czerwone, żółte i białe. — W Bilbao została także konstytucyja ogłoszona i zaraz ożywił się tamtejszy handel. — Słychać, iż Niderlandczykowie i inni cudzoziemcy znajdujący się w służbie Hiszpańskiej oddaleni będą.

Z Barcelony d. 12 Marca.

Municypalność nazwa wydała także z powodu ogłoszenia konstytucyi odezwę, która między innymi wyraża: "Zaprzyśnięmy to kardynalne prawo, które ustalił związek między Hiszpanami Amerykańskimi i Europejskimi." Rzeczoną odezwę posłano zaraz do Karakas i Buenos Ayres. — W Walencienie mianowani są P. Alpuente politycznym Naczelnikiem, a Pułkownik Torijos wojskowym. Oba byli więźniami Inkwizycyi.

Z Frun d. 16 Marca.

Z Bilbao wysłano szypko płynący okręt z listami do Wodzów wojsk Kró-

lewskich w południowej Ameryce. Znajduje się na tym okręcie adjutant Jenerała Morillo, występujący do Madrytu z prośbą o spieszne posiłki, i świadkiem był zaszłej w Hiszpanii rewolucyi, o której Jenerałowi Merillo najpierwszą urzędową przywiezie wiadomość. Mówią, iż powstańcom proponowane bydź ma zawieszenie broni, dla wstrzymania rozlewu krwi aż do dalszego postanowienia Stanów. — Wychodnie Hiszpańscy, którzy dawniej byli za Królem Józefem i nazywani są ztego powodu Josefinos, oziębli są od swoich współziomków za powrotem przyjmowanymi. Patrioci zaś, którzy do Francyi się schronili, i zachowali pomiędzy sobą wzorową zgodę, wytrwałość i męstwo, i starali się, ażeby każdy z nich miał przynajmniej tyle na utrzymanie się, iżby imienia narodu swiego nie schaćbił. Officerowie należący nigdy do spisku Jenerała Porlier, gdy z Francyi do Biskaj przybyli, z zapamiętaniem byli przyjmowani. W Tolosie młode dziewczęta ofiarowały im narodowe kokardy. — Z Kadyxu, wyspy Leon, Sewilli i Grenady nie mamy żadnych wiadomości co się tam dalej dzieje. Zdać się iednak, że garstka wojska wyspy Leon opanowała nietylko Kadyx, ale i flotę. — W odezwie, którą Don Pedro Aggar w Korunnie d. 3 Marca wydał, wyraził między innymi: "Połączmy nasze szczęście z szczęściem Króla, i t. d." — Nowemu Ministrowi sprawiedliwości Don Torreno z trudnością przychodzi pisać, ponieważ przed odesłaniem go na galery wywichniono mu w Inkwizycyi przez tortury prawą dłoń. Gdy przyniesiona mu do podpisu pierwsze akta, rękę śmiecią

się; iakkolwiek trudno mi jest podpisać się, zapomina się jednak przeszłość z powodu przywróconey wolności.

Jedno z pism Paryżkich nazywa te-
rażniejszą konstytucyją Hiszpańską demo-
kracyją pokrytą purpurą Królewską. Jone
mieni ją bydź systematem nader ograni-
czonego Monarchizmu; władza i wpływ
Króla Hiszpańskiego do spraw publicz-
nych bardziey jest podług tey konstitu-
cyi ograniczoną, niżeli Króla Angielskiego.
Odięta mu jest wszelka samowolność,
ale z drugiey strony zostawiona mu jest
moc dobrze czynienia, i osoba jego okry-
ta jest wszelką powagą, iaka tylko po-
trzebną bydź może do oznaczenia dzie-
dzicznego Monarchy.

Lecarpentier, byty członek konwen-
cyi i Królobóycą, który bez pozwolenia
powrócił do Francyi, został przez sąd
departamentu Mauchy na wyprawdzenie
z kraju skazany.

Louvel przeprowadzony został d.
23go pod mocną strażą z Conserge.
nie do nowego przy pałacu Luxemburg
dla niego urządzonego więzienia. Z tego
wyznać nie wiedzieć nie można, ale wszy-
scy twierdzą, że sprawa jego w krótcie
ulożoną zostanie i izbie Parów do sądze-
nia oddaną.

Ministrowie wyznaczyl kommissy-
ją dla ułożenia planów na nowy teatr
opery.

Jenerał Hullin, który tu z wygna-
nia powrócił, zupełnie wzrok utracił.

Xcia Decazes przeznaczają teraz na
Ministra domu Królewskiego.

Gdy dom Józefa Bonapartego w Bor-
dentown przy Nowymorku w Listopadzie

r. z. zapalił się, mnóstwo mieszkańców
pospieszyło na jego ratunek i wyniosło
bardzo wiele klejnotów i kosztowności,
które Bonaparte mając już za zgubione,
naza utrż w całości odebrał. W jedney z
Nowoiorskich gazet złożył za toczute po-
dziękowanie ludowi, nazywając Amery-
kanów nayoctliwszemi i nayszczęśliwsze-
mi z ludów pod słońcem.

Z Sztuttgartu d. 27 Marca.

Na 24 posiedzeniu izby Deputowa-
nych d. 25 b. m. Minister sprawiedliwo-
ści Baron Maukler doniósł izbie o mają-
cem nastąpić zaślubieniu Króla. Wybór
J. K. M. padł na bliską jego krewną,
Xiężniczkę Paulię Wintenbergową. Prezes
podziękował w imieniu izby za to uwia-
domienie. Oddalając się Minister zło-
żył Prezesowi prywatny list, w którym
mu oznaymił, iż J. K. M. odstępuje tak
zwane go uposażenie Pauny młodey.

D. 24 nastąpiło z strony J. K. M.
uroczyste zażądanie ręki Xiężniczki Pau-
liny Teresy Ludwiki, córki zamartego Xcia
Ludwika Wirttembergkiego, przez Mini-
stra Hr. Winzengerode, który gdy otrzy-
mat od Xiężniczki przyrzeczenie, doręczył
iey wizerunek Króla.

Z Sztokółmu d. 21 Marca.

Grasująca tu i w całym kraju tak
zwana choroba Roża, zabiera bardzo
wiele ludzi. Niedawno padł tu iey ofiarą
powszechnie dla swych przymiotów sza-
cowany Jenerał major Otter.

Ciągle wystawiana tu ieszcze jest
przy oklaskach i napelnieniu teatru napi-
sana z dzieiów oyczystych tragedya En-
gelbrecht. W krótcie wystawiona tu tak-
że będzie tragedya Szillera Wilhelm Tell,

DODATEK

DO N° 30.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

KRAKOWA DNIA 12 KWIETNIA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Berlina d. 28 Marca.

Król Jmé wydal d. 9 b. m. rozkaz gabinetowy do Xcia Kanclerza Państwa, oświadczając, iż niechętnie postrzegłszy, że młodzi urzędnicy krajowi chodzą w starożytnych ubiorach Niemieckich, zaleca tego zaniechać. Postanowienie to rozciąga się także do Nauczycieli w akademiach i szkołach. — Xze Kanclerz przesłał ten rozkaz wszystkim Ministrom do dalszego ogłoszenia.

Z Londynu d. 24 Marca.

Podług listów, które tu od Królowej naszej z Rzymu nadeść miały, postanowiła ona powrócić do Anglii. Ma zaś być podług tychże listów bardzo urażona, że imię iey jest w modłach kościelnych opuszczone i ma o to niektóre osoby w podeyrzeniu. Spodziewa się jednak, iż przychylni iey Anglicy w sercach będą się za nią modlić i zapewnią im za to swoją wdzięczność. Dodają nawet, że niektórym osobom Dworu swojego nakazała przeciw sobie do Kale wyiechać.

Król przybył wczoray do Londynu, i wydał rozkaz do poczynienia przysto-

wań do koronacji, która nieodmiennie d. 12 Sierpnia nastąpi. Same płaszcze kosztować będą 36,000 Fs. a cały obrządek do pół miliona.

Xze San Carlos, Posel Hiszpański przy Dworze naszym, wydał stósownie do oznajmienia swojego wszystkim wychodniom Hiszpańskim paszporty napowrot do oyczyzny. Posel ten i żona iego rozpisali bilety na dwie wielkie uczty, które z powodu przyięcia konstytucyi przez Monarchę swojego, jedną po drugiej dadzą. Mowią, iż Król i iego rodzina ma się na jedney z nich znajdować.

Zgromadzenie rękodzielników i kupców Londyńskich w gospedzie Londyńskiej uchwalilo adres podziękowania do Króla za skrocenie żałoby po zmarłym Królu.

Huot miał d. 17 w Jork trzech godziną mowę na swoją obronę, w której starał się okazać, że P. Scarlet (Instygater Rządowy) nie potrafi świadkami swojemi dowieść zarzuconey mu winy. Względem niektórych osób użył nieprzysto-nych wyrazów, i przez przydującego

sędziego był napomniany. Na koniec wzwwał przysiężnych, aby nie dali się uwieść wymową P. Scarlet i zdaniem przysiężającego sędziego, a naówczas wydać sprawiedliwy wyrok. — Wiele jeszcze do słuchania pozostało świadków, i sprawa nie skończy się przed 23. Hunt przybył do Jork z 100 do 140 świadków, lecz tylko od niższej klasy ludzi był radośnie powitany. P. Scarlet obwinia go szczególnie, że d. 16 Sierpnia zgromadził do Manszestru do 60,000 ludzi z chorągwiami i znakami w celu przerwania publicznej spokojności, i t. d. Od mianey przez Hunta na swoją obronę mowy nie bywa już tak wielki natłok mężczyzn w izbie sądowej, przez co damy mają więcej miejsca. Nie do uwierzenia jak piękną pleść obchodzi wypadek tej sprawy!

P. Burdett przegrał swą sprawę, (o pisany przez niego list d. 22 Sierpnia do obieraczy Westminsterskich względem zdarzeń w Manszestrze,) który poczytany był za paszkwil; lecz wyrok nie jest jeszcze ogłoszony.

Przez parlamentarne wybory powiększa się zazwyczaj dochód krajowy przez nadzwyczajne wypicie piwa, wina i wódki do 1 mill. Fs. — Do 16 b. m. obrano 316 dawnych członków, 91 odrzucono, a 99 nowych obrano.

Wschodnio-Indyjska kompania postanowiła na zgromadzeniu ofiarować królowi korpus ochotników pieszych z swoich urzędników, i gdy Król przyjmie tę ofiarę urządzić rzeczony korpus kosztem kompanii.

W Irlandyi jest cokolwiek spokojniey. Lękano się, aby Ribbonmenowie w dniu S. Patriks nieprzedsięwzięli jakiego

zamachu, lecz dzień ten spokojnie przebiegał.

Gazeta Goniec wyraża: Whig, Radikal-Whig i Radikal są to nazwiska stronnictw, które usiłowały swoich współpracowników do parlamentu w prowadzić. Lecz na szczęście Angliżaden z radikałów czyli reformatorów dotąd obrany nie został, (Hunt i Cobbet już odpadli) i miała jest nadzieja, aby się który gdzie utrzymał.

List z wyspy S. Tomasza pod d. 17 Stycznia donosi, iż Bolivar wyraźnie oświadczył, że do 15 Lutego będzie musiał w Karakas. Nowa Grenada, wyjąwszy Moupox, Kartagenę i S. Marta, poddała mu się. Mieszkańcy Popajanu wyparli Królewskiego Jenerala Calzada i Gubernatora z 400 ludźmi w niewolę zabrali. Antioquia i Choco przyłączyły się do Rzpłty Wenezueli, i jak apewniają Gubernator ostatniego miejsca dał nayspieszszy przykład, wykrzyknąwszy: Niech żyje oycyzna!

Z Hagi d. 28 Marca.

Tutejsze poselstwo Hiszpańskie oznajmić także kazało, iż bawiący tu Hiszpanie otrzymać mogą paszporty do powrotu do oycyzny; lecz wielu bawiących w Niderlandach i we Francyi wychodniów Hiszpańskich nie zdają się spieszyć z wyjazdem i oczekują zwołania Stanów.

Niedawno umarł przy Brügge 81 letni starzec, który z szczęściem miał 25 dzieci.

Tegoroczni nasz budżet nie jest jeszcze przez izby Stanów jeneralnych uchwalony.

Od brzegów Menu d. 28 Marca.

Zgromadzenie Stanów Hanowerskich uchwaliło na r. 1820 te same podatki, jakie były w r. 1817 ustanowione, ponieważ nowy rozkład podatków nie może być dłużej w przeciągu roku ukończony.

Konstytucya dla Xięstwa Brunswickiego postana została do Londynu do zatwierdzenia przez Króla jako opiekuna młodego Xcia.

Gazeta Moguncka zbija pogłoskę jakoby osada tego miasta powiększoną być miała do 42,000 ludzi. — Taż gazeta wyraża: Cudowne zwierzę, które pokazało się niedawno w Meinie, zastrzelone istotnie zostało, a zatem nie był to duch czasu, bo ten, chociaż tak wielu śledzi go strzelców, nie jest dotąd zabity!

Doktor Börner, wydawca dawniej pisma: Waga, został d. 22 b. m. na żądanie Rządu w Frankforcie uwięziony, i w tamtejszem więzieniu osadzony.

W. Xzc Hesk - Darmstadt z edyktem z d. 18 b. m. nadał krajom swoim konstytucyą, która składa się z 24 artykułów. — Zgromadzenie Stanów W. Xięstwa składać się będzie z dwóch izb. Pierwsza składać się 1) z Xiążąt naszego W. Xiążęcego D. mu; 2) z Naczelników wysokich rodzin krainowych (Standesherrn); 3) z najstarszego wiekiem z rodziny Riedesel, w której było dziedziczne Marszałkowsstwo Hessyi; 4) z Katolickiego krainowego Biskupa; 5) z jednego Protestanckiego Duchownego, który będzie dożywotnim prawnikiem; 6) z Kanclerza krainowego uniwersytetu lub jego zastępcy; 7) z znakomitych krainowych obywateli na całe życie mianowanych. Liczba jednak ostatnich niema 10 przechodzić. Druga izba: 1)

z sześciu deputowanych obranych z właścicieli gruntowych szlachty; 2) z 10 deputowanych z miast handlowych lub mających sobie udzielone prawo obiorów. Miastami temi są Darmstadt i Moguncya, obierające po 2 deputowanych, Giessen, Offenbach, Friedberg, Alsfeld, Worms i Bingen obierające po jednym Deputowanym; 3) z 34 deputowanych obranych przez miasteczka i powiaty gminne. — Do obu izb małą przystęp bez głosowania członki tajnego Ministerium stanu i wyznaczeni kommissarze. Rodowite członki pierwszej izby nie mogą używać swiego prawa aż po skończonych 25 latach życia, i gdy nie zachodzi żadna cywilna przeszkoda. Warunki do bycia obranym na deputowanego tak od szlachty, jako i od miast będą osobnym przepisem oznaczone. Deputowani drugiej izby mieć muszą 36 lat skończonych i dostateczny fundusz do życia, co będzie w przepisie względem obiorów dostateczniej objaśnionem. Obiory dzieć się będą na 6 lat, lecz nie jest zabronione obrac tych samych deputowanych na drugie 6 lat. Sam W. Xzc ma tylko prawo zwoływać, zawieszac, rozwiązywać lub zakończac zgromadzenie Stanów. Samowolne zebranie się mimo zwołania jest kary godnem nadwężeniem praw W. Xcia. Stany będą przynajmniej raz w 3 lata zwołane. W przypadku rozwiązania zgromadzenia Stanów przed uskończeniem jego obrad, ma być w przeciągu roku nowe zgromadzenie zwołane, i t. d.

Kupcy Angielscy spodziewając się, że porty Angielskie będą na dwa miesiące dla zboża zagranicznego otworzone, każą w wielu okolicach zakupywać zboże.

ażeby go jak najszybciej mogli do kraju wprowadzić.

Korona, która w Anglii dla Królowej małżonki Jakóba II była zrobiona, kosztowała 111,900 Fs. i ważyła 19 funtów. Liczono w niej 605 dyamentów i 180 wielkich pereł, tak iż przed kamieniami złota nawet nie było widać. Koronowało się nią kilka Królowien.

Dnia 10 i 11 Kwietnia 1820.

cenę zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	<i>Żł. gr.</i>	<i>Żł. gr.</i>	<i>Żł. gr.</i>	<i>Żł. gr.</i>
Przenicy	20 — 16	— 12	— 10	—
— Zyta	10 15 10	— 9	— 8	—
— Jęczmienia	7 15 7	— 6	— 5	—
— Owsa	6 — 5 15	5 —	5 15	—
— Jagiel	22 — 21	— 10	— 19	—
— Grochu	8 15 8	— 7	— 6	—
— Rzepak	— — —	— — —	— — —	—

Cena Zboża

W Warszawie d. 25 Kwietnia.

Korzec Pszenicy	od Żłp. 18 do 24.
— — Zyta	— — — 7 — 12.

— — Jęczmienia	— — 7 — 13.
— — Owsa	— — 7 — 8.
— — Grochu	— — 12 — 14.
<i>Cena Zboża</i>	
<i>W Gdańsku d. 31 Marca.</i>	
Łaszt 30 Kercy	wynoszący.
Pszenicy	od Żłp. 700 do 960.
Zyta	— — 480 — 500.
Jęczmienia	— — 320 — 370.
Owsa	— — 260 — 320.
Grochu	— — 560 — 600.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 10 Kwietnia.

Czer. Żł. Holl; moneta Courant	Żłp. 19 gr. 9
— detto Cesarski	— — 19 — 6
Fryd. Pruskie	— — 34 — —
Luidor	— — 37 — —
zote frankowy	— — 32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— — 253 — —
Złoty ryński Szeinami	— — 1 — 21

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek to jest dnia 13 Kwietnia 1820 Na Benefis *Edwarda Burdzńskiego* dane będzie wielkie Czoro-dzieyskie Melodrama w 4 Aktach napisane pod tytułem: **PAŁAC LUCYPERA.**

D O N I E S I E N I A

Dyrekcya Główna Górnicza, podaje do publiczney wiadomości, iż w magazynie Huty Rządowej Alexander Swaney pod Kielcami znajdują się następujące produkta do sprzedania jako to:

Miedzi czystey Celnar, a 100 f. po Żłp.	160.
Mosiądzu czystego	180.
Ołowiu	44.
Głeyty srebro ołowisney	36.
Zyaku	24.

Niemniej są także różne Effekta z Mosiądzu wyrobione jako też Portreciki i Medalioniki lane żelazne do sprzedania. W Kielcach d. 31 Marca 1820 r.

Dyrektor *Ulman.*

Sekretarz Jeneralny *Tomaszewski.*

W Handlu Piotra Steinkellera w ulicy Szczepańskiej pod Nr. 372. znajdują się do sprzedania każdego czasu 1) Prawdziwy Nankin Ostendyński w najlepszym gatunku, w małych sztukach po żłp. 9, a w większych po żłp. 16. 2) Powozy Wiedeńskie czyste i pokryte w fasonie najnowszym. 3) Konieczyna Stalerska i Lucerna.